

ABSOLUCYJA (8) sb f

Nagłosowe a prawdopodobnie jasne (3 r. nie kreskowane), końcowe a pochylone; o prawdopodobnie jasne.

sg N absolucyjã (3). ◇ G absolucyj(e)j (2). ◇ A absolucyjã (1). ◇ L absolucyj(e)j (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Uwolnienie; rozgrzeszenie sakramentalne [absolutio – rozwiązanie BartBydg, Mymer²; absolutio [...] też wolno uczynienie. Et ad crimen relatam dicitur, rozgrzeszenie Mącz 401a] (8) : To Abfolucya od was wymyślona/ ktorey kościół Boży niezna: Bo nie ná kazaniu wżytym ludziom w obec/ ále na ípowiedzi káždemu z ofobná/ zwłafzczá śmiertelne grzechy Kościół odpufzcza. WujJud 84, 88v, L1; [ludziom] ktorzy funnienie máiąc związane grzechem/ [...] niemogá łobie rádźić fámi/ y nieprzeftawáią ná powfzechney á iáwney fłowá Bożego abfolucyey/ tákowym wżyftkim potrzebá ieft ofobliwey z páfterzem rozmowy y ípowiedzi WujJudConf 84, 82v, 88v; Ale y imo to wżytko/ ázaż y íam X. K. y I.M.X. Arcybifkup nam w tey mierze ábfolucyey y świádectwá nie dáią. CzechEp 71; Przedsię jednáć iáko pilny ípowiednik po ábfolucyey zaż mu nie dáie pokuty? WysKaz 29.

Synonimy: rozgrzeszenie, rozwiązanie.

TG